

GENARAL PATTON (1970) Film

Yönetmen: Franklin J. Schaffner

Ülke: ABD

Tür: Biyografi | Dram | Tarihi

Vizyon Tarihi: 01 Şubat 1972 (Türkiye)

Süre: 172 dakika

Dil: İngilizce, Almanca, Fransızca, Rusça, Arapça, İtalyanca

Senaryo: Francis Ford Coppola | Edmund H. North | Ladislav Farago

Müzik: Jerry Goldsmith

Görüntü Yönetmeni: Fred J. Koenekamp

Yapımcılar: Frank Caffey | Frank McCarthy |

Oyuncular: George C. Scott, Karl Malden, Michael Bates

Firma: Twentieth Century Fox Film Corporation

Ödüller: 7 Oscar, 18 ödül ve 7 adaylık

Çekim Yeri: Almería, Andalucía, Spain

Özet

Film 1943 yılında 2.Dünya Savaşı'nın Kuzey Afrika cephesi ile başlar.Savaş tarihinin en eksantrik komutanlarından biri olan Tankçı General George S. Patton Jr.(George C. Scott) 'ın karşısında Çöl Tikisi lakaplı ünlü Alman Mareşali Rommel (Karl Michael Vogler) vardır. Askeri dehasının yanı sıra savaş tarihini de çok iyi bilen Patton, Rommel'in yazdığı kitapları da okumuştur ve onun taktiklerini kullanarak 'Çöl Tilkisi'ni Kuzey Afrika'dan sürer. Bu başarısı üzerine korgeneralliğe terfi ettirilerek Sicilya 'ya gönderilir. Burada Müttefiklerin diğer bir ünlü komutanı İngiliz mareşali Montgomery (Michael Bates) ile bir rekabete girer. Kimi zaman üstlerinin emirlerine itaatsizlik eden, bencil, boşboğaz ve küfürbaz bir asker olan Patton'un bu huyları onun askeri dehasının önüne geçer. Disiplin takıntısı yüzünden bir hastane teftişi sırasında korkaklıkla suçladığı hasta bir eri tokatlaması ve ona herkesin içinde hakaretler yağdırması kariyerini tehlikeye sokar.

GENERAL PATTON'UN YAHUDİ ERE TOKAT ATMASI

Patton 2. Cihan Harbinde Amerikan Ordusunun Tank Birliklerinin komutanı idi. Fevkalâde cesur, milliyetçi ve vatansever bir askerdir. General Patton Afrika Cephesinde Almanlara karşı Müttefik Orduları (Amerika. İngiltere, Fransa ve Sovyet Rusya) hesabına ilk ciddi zaferi kazanan komutandır. Patton bu savaşta Almanların meşhur ve kıymetli komutanı Mareşal Rommel'i mağlup etmiş ve böylece de askerî dehasını ispat etmiştir. İşte bu kıymetli komutan, savaşın sonlarına doğru Müttefik Orduları Başkomutanı General Eisenhower tarafından Doğu Avrupa Cephesine tayin edilir. Aynı zamanda şuurlu bir antikomünist olan Patton, o gün için müttefikleri pozisyonunda olan Rusya'nın Avrupa'nın büyük bir bölümünü işgal ederek oraları komünistleştirme emelinde olduğunu anlamakta gecikmez ve bu nedenle artık bertaraf edilmiş olan Alman tehlikesinden sonra muhtemel bir Rus tehlikesini de peşinen önlemek ister. General, Amerikan, İngiliz ve Fransız Birliklerinin Doğuya doğru ilerleyerek, Rusya'nın Avrupa ülkelerini işgal etmesini engellemek istemektedir. Patton Amerika Rusya ittifakının zaten zoraki olduğunu düşünmekte ve savaş sonrasında bunun bozulacağını sezmektedir. Zahirde haklıdır da. Ama gelgelelim daha üst seviyedeki görüşler değişik, hesaplar bambaşkadır. Hikâyeye Cevat Rifkî Atilhan merhumun kaleminden devam edelim:

“George Patton, Sovyet kuvvetlerinin müttefikleriyle yaptığı bütün antlaşmaları hiçe sayarak Avrupa'yı kurtarmak maskesi altında Tekmil Avrupa'yı işgal etmekte ol-

dukalarını zamanının başkumandanı Ayzenhaur'a bir raporla bildirmişti. Aynı zamanda bir teklifle, **"çıbanın küçük iken kesili patılmasının"** doğru olacağı ve kuvvetle ilerleyen Amerikan Birliklerinin tekmi Avrpa'yı işgal ederek bu şekilde bir Sovyet istilâsın önlemenin daha doğru ve isabetli olacağını söylemişti. Sovyetlerin buna kızarak bir harp hali takınmaları ihtimali karşısında zaten gayr-ı samimi olan bu ittifakın er geç Amerika aleyhine bozulacağını, onun için iyisi mi hareket halindeki birliklerin bir an evvel Moskova'ya girmelerini teklif etmişti. Eğer bu teklif kabul edilmiş olsa idi beşeriyet bugünkü batağa gömülmeyecek, çok şey kazanacaktı. Bu teklif nasıl karşılandı bilir misiniz? **Avrupa'da Amerikan ordularının en fedakâr ve en başarılı olan generali Patton, sanki vatana hiyanet teklif etmiş gibi bütün muvaffakiyetli ve şerefli hizmetleri hiçe sayılarak henüz harp devam ederken Berlin'den yüz mil cephe gerisine çektirilmiş ve vazifesinden azledilmişti."** (CEVAT RIFAT ATILHAN. Medeniyetin Batışı. Sh: 140-141. Aykurt Neşriyatı 1963 İstanbul)

Şimdi General Patton filminden bazı sahneleri hatırlatarak mevzuu biraz daha açalım.

Filmde Patton, **saldırganlık ruhu taşıyan bir MEGALO MANYAK olarak takdim edilmekte ve yaptığı vatanseverce teklif yeteri kadar ve açık olarak anlatılmamaktadır.** Yine bilhassa Türk seyircilerin herhalde hayretle izledikleri fakat mahiyetini çözmekte güçlükle karşılaştıkları bir başka sahne daha var:

Patton hastanedeki yaralı askerlerini ziyaret etmekte ve gördüğü manzaralar karşısında, askerlerini çok sevdiği için üzülmekte ve hatta gözyaşlarını tutamamaktadır. Burasını bilhassa biz gayet iyi anlıyor ve Patton'a sempati duyuyoruz. Çünkü onun bu hali milliyetperverce ve insanca bir tavidir. Aynı zamanda gerçek bir komutanın önemli vasıflarından biridir.

Şimdi hastanede geçen ikinci olaya ve sonrasına bir bakalım:

Yaralılar arasında bulunan ve hastanede bir yatak işgal etmekte olan bir erin cepheden kaçmak için kendi kendini yaralamış olduğunu öğrenen Patton, bu ere hakaret eder ve bir tokat vurur. Bu er Amerikan ordusunda bulunan bir Yahudi gencidir. Patton'un bu hareketi gayet normal ve savaş halinde olan bir birliğin komutanının yapabileceği en doğru hareketlerin içinde, en yumuşak olanıdır. Ve bir komutanın en azından böyle bir durum karşısında bu tarz bir tepki göstermesi savaşın kuralları ve psikolojisi yönünden zarurîdir. **Ama Patton'un o güne kadar öğrenemediği bir şey vardır. Tokat attığı er Yahudidir ve her ne sebeble olursa olsun —Yahudi hukukuna göre— bir Yahudiyi küçük düşürmek veya ona vurmak suçtur ve cezayı müstelzimidir.** Ve Amerika'nın Devlet Başkanı o gün için Yahudi'dir, Başkomutanı da Yahudidir. Bu tokadın cezası Patton'a şöyle ödetilir:

Patton'un komuta ettiği birlikler bir araya toplanacak ve Patton kendi askerlerinin huzurunda o "er" den özür dileyecektir. Karar yukarısından gelmiştir. Ve Patton kendi maiyeti önünde trajik bir nutuk çekerek cepheden kaçmak için kendini yaralayan Yahudi askerden özür diler.

Patton bu makûl ve vatanseverce teklifinin niçin şiddetle reddedildiğini ve cephe gerisine çekilerek inisiyatiflerinin elinden alındığı ilk anda idrak etmekte güçlük çekmiştir. Ordusunun ve milletin gönlünde taht kuran bu mümtaz asker ve komutan, Ayzenhaur ve sürekasınca tehlikeli görülmüş ve kendisine —kaza süsü verilerek— bir suikastta bulunulmuştur. **Film de görüldüğü gibi bir askerî aracın hızla üzerine gelip onu ezmek istediği bu ilk suikast teşebbüsünden kıl payı kurtulan Patton, bir müddet sonra (hatıratını basmak istediği sıralarda) ölmüştür.** (Patton muhtemelen tedavisi sırasında meçhul bir cinayete kurban gitmiştir) **Patton'dan sonra kızı ve karısı da öldürülmüşlerdir. Bu generalin ve ailesinin başına gelenler Yahudiliğin ne kadar kindar ve acımasız olduğunu göstermesi bakımından da ibret vericidir.**

Yahudilik, kendisinin düşmanı olarak gördüğü Haman'ı öldürttükten sonra onun on oğlunu da idam ettirmişti. Patton'un karısını ve kızını da öldürdü. **(Cezaların şahsiliği" prensibi Yahudi hukukunda yoktur).**

FİLMDEN BAZI PASAJLAR

Tankçı General George S. Patton Amerika'n siyasetini şu şekilde deşifre ediyor.

"Şunu unutmayın ki, hiç kimse ülkesi uğruna ölürek savaşı kazanmamıştır... **Savaşı ancak başka aptalların ölmesini sağlayarak, kazanabilirsiniz.** Beyler... **AMERİKA'NIN SAVAŞMAK İSTEMEMESİ VE SAVAŞTAN UZAK DURACAĞI ŞEKLİNDEKİ SÖZLER TAMAMIYLA YALANDIR.** Amerikalılar geleneksel olarak savaşı sever. Bütün gerçek Amerikalılar, çarpışmaya katılmayı sever. Siz çocukken en iyi bilye atıcısını ve en iyi koşanı tutardınız. En iyi top atıcısını, en güçlü boksörü.

Amerika kazananı sever kaybetmeye tahammül edemeyiz.

Amerika hep kazanmaya oynar.

Kaybettikten sonra gülen bir adamı, ben ne yapayım? **Bu yüzden, Amerikalılar hiç kaybetmedi ve hiç savaş kaybetmeyeceğiz çünkü kaybetme düşüncesi, Amerikalılar için bir utançtır.**

Şimdi ordu bir takımdır. Takım gibi yer, içer ve yaşar. Bireysellik diye bir şey yoktur. **Saturday Evening Post'ta bireyselliği yazan, o züppe salakların gerçek savaş hakkında, hiçbir fikirleri yok.**

Bizde, en iyi yemek ve malzeme en iyi moral ve dünyanın en iyi askeri var. Biliyor musunuz aslında karşımıza çıkacak o zavallılara çok acıyorum. Tanrı şahidimdir. **Pislikleri vurmakla kalmayacağız canlı canlı ciğerlerini sökeceğiz ve onları, tanklarda gres yağı olarak kullanacağız.** Bu zavallı zevk düşkünlerini, utanç içinde öldüreceğiz. Evet, bazılarınızın merak ettiğini biliyorum ateş altında kaçacak mısınız? Bunu hiç düşünmeyin. Sizi temin ederim üstünüze düşeni yapacaksınız.

Naziler bizim düşmanımız. Onlara saldırın! Kanlarını ortaya saçın! Karınlarından vurun!

Çatışmaya girince en iyi arkadaşınızın yüzündeki ifadeyi görünce gerekeni yapacaksınız. Ve şunu hep hatırlayın. Bana sakın, **"yerimizi koruyoruz"** şeklinde mesaj yollamayın. **Hiçbir şeyi korumuyoruz. Bırakın onlar yapsın.** Biz sürekli ilerleyecek ve düşman dışında hiçbir şeyi elde tutmaya çalışmayacağız. Biz onları burunlarından yakalayacağız ve kışkırtıcı tekmeleyeceğiz. Onları, aman vermeden tekmeleyeceğiz ve sonunda, kaçışan kaz sürüsünden farkları kalmayacak! Şimdi evinize döndüğünüzde söyleyebileceğiniz tek şey olacak. Bunun için şükredeceksiniz.

Bundan otuz yıl sonra şöminenin önünde otururken torununuz yanınıza gelip size şunu soracak: **"II.Dünya Savaşı'nda ne yaptın, dede?"** Şunu söylemeyeceksin: **"Evet Louisiana'da gübre kürekledim."** Pekâlâ, aşağılık herifler duygularım belli. Sizlere her zaman her yerde, liderlik etmekten gurur duyacağım her zaman. Hepsi bu."

*****

General George S. Patton'ın şiiri:

"Çağlar arasında yol alırken...
Savaşın yıkımına ve tozuna rastlarsın.
Acaba yıldızlar kadar sonsuz kez savaşıp...
Şu andaki görünüşüm seni yanıltmasın.
Aslında çok daha yaşlıyım.
Girdiğim tüm savaşlarda,
Başka isimlerle ya da başka üniformalarla da olsa hep bendim. "

*****

General George S. Patton, Yahudi ere tokat attıktan sonra değişen hayatını řu şekilde açıklıyor:

“Ben, dün gece yine Sezar'ın konuşmalarını okuyordum. Savaşta, Sezar adamlarından ayrılmak için kırmızı pelerin giyermiş. Bu gerçek beni etkiledi; çünkü Hayatımda ilk kez biri bana "Adi" diyor. En azından bu resmi değil, kişisel bir mektup. Adam korkaktı. Yargılanıp idam edilmeliydi. Savaşta yaralanan kahramanların önünde bir korkağı kamçılıdım. Onlara onur kazandırdım. **Savaşta önemli olan bu. İki hafta önce, Palermo'yu alınca, Stonewall Jackson'dan sonra en büyük kahramandım.** - Ve şimdi karikatürünü çiziyorlar.

Aşāğılık herifler!

Beni, bir piyadeyi demir çizmeyle tekmelerken çizmişler. Bunu gördünüz mü?

Çizmemde gamalı haç var. Benim ayağımda, gamalı haç olan demir çizme var!

Emir gelmiş **"Tokatladığınız askerden özür dileyin bunu, o gün olaya şahit olan, sağlık personeli çadırda bulunan bütün yaralılar ve 7'nci ordunun toplayabildiğiniz komuta birlikleri önünde, yapmanız gerekiyor."**

Tanrım iyi değilim. Yüce Tanrım sen benim Tanrısın. Hep seni arıyorum. Ruhum, sana susuyor. Bedenim, bu kurak topraklarda sana hasret. Kutsal yerde seni görüyorum. Ruhum senin yolunu takip ediyor. **Ama ruhumu yok etmek için kovalayanlar var.** Onlar dünyanın daha alt bölümlerine gidecek. Kılıcın onları öldürecek. **Tilkiler tarafından parçalanacaklar.** Ama kral, Tanrıyla bütün olmalı. Onunla yürüyen herkes zafere ulaşmalı. Ama ona karşı yalan söyleyen ağızlar susturulmalı.”

*****

General George S. Patton'un özür dileyiři:

“Buraya gelerek kendimi göstermek istedim bakalım bazılarınızın sandığı kadar pislik biri miyim? Komutam altındaki askerlere davranışımda, kaba ve saygısız davranmak gibi bir niyetim olmadığını biliyorum. Benim tek amacım, onun bir erkek olarak kendini yeniden toplamasını sağlamaktı çünkü o bir asker. Biri korkaklıkla suçlanırsa bana göre kendine olan güvenini, tekrar kazanabilir. Tek amacım buydu. Ve şimdi metodumun yanlışlığını kabul ediyorum Umarım amacım anlaşılıyor ve yaptığım açıklamayla bu özür kabul edilir.”

****

Patton büyük eleřtiri alıyor.

Gazete Manřetleri

“Mahkemeye bile çıkarılabiliymiş. Bir askere tokat atmış.”

“Onların gazetelerine inanıyor musunuz. En iyi komutanlarını, bir asker tokatladi diye kurban ederler mi?”

*****

Başarılı komutan Patton daha çok işler başaracakken İKE tarafından 3'üncü Ordu'yu elinden alıp emekli ediyorlar. Bu ayrılmanın akabinde suikasta uğruyor. Arkadaşı Brade şunları söylüyor.

“Başıma gelen onca şeyden sonra at arabasının altında kalacaktım. Evet, , profesyonel asker için bir tek uygun yol var. Son savaşın, son çarpışmasının, son kurşunuyla ölmek. En azından 3 'üncü ordu görevini başardı. Avrupayı kat ettim,

12.000 tane şehir ve kasabayı düşmandan kurtardım tam yarım milyon düşman öldürdüm.”

Avrupada muhteşem bir iş yapan George S Patton Sicilya'da tokatladığı o asker yüzünden garip bir şekilde yalnızlıklar içinde emekliliğe ayrılıyor.

“Yaklaşık bin yıl boyunca Romalı komutanlar savaşlardan dönerken zaferlerini büyük bir şölenle kutlardı. Fethedilen bölgelerden müzisyenler, tuhaf hayvanlar ve farklı eşyalar getirilirdi, ele geçirilen hayvanların sırtında hazineler taşınırdı. Komutan şehre girerken savaş arabasına binerdi esir komutanlar, zincirlenerek önünden yürütölürdü. Bazen çocukları da arabaya biner ya da savaş atlarıyla ona eşlik ederdi. Köleler komutanın arkasında dururlardı altından bir taht taşırldı bu alaya bir uyarı yapardı bütün zafer bir kişiye ait.”

“Filmde eline köpek tutuşturulmuş bir adam olarak sonlanmış bir hayat içine sürükleniyor.”